

Kterak Kocel přijal Víru

Kocel, jako jiní Slované, obětuje božstvům Svarogovi, Velesovi i Mokoši, ctí Vítr, Zemi, Vodu i Oheň, Slunce i Lunu.

Není však hloupý a ví, koho má za sousedy. Pro Armoriku a Dlouhovousy je jen bezvěrec, dokonce ho při nedávném mírovém jednání nenechali sedět u hodovního stolu

- prý nemá Víru, tudíž nemá Duši!

Jak je však možné přijmout Víru a nestát se zároveň pouhým vazalem sousedních říší?

Jako na zavalanou dorazila do Blatnohradu Brigid Moudrá, žena pevné Víry, se svými následovníky z Církve Dubu a Lípy.

Zpočátku jí Kocel nevěřil. Měl s vyznavači Víry špatné zkušenosti. Byli povýšení, násilníci až fanatičtí. Kdo nepřistoupil na Víru, byl pro ně cosi méně.

Někdo, kdo snad ani nemá Duši - a jako s takovým s ním pak zacházeli - bez milosti. Jak byla Brigid jiná!

Jen co dorazila, stal se zázrak - přestože byla tuhá zima, konec úmoru, v háji za Blatnohradem rozkvetly všechny Duby a Lípy, jako by příroda radostně Brigid přivítala.

Také na knížecí dvůr zapůsobila svým vybraným chováním.

Nebyla jako kněží z Armoriky, kteří se odívali do drahocenných látek a šperků, vydržovali si početné služebnictvo a pořádali bujaré pitky a hostiny.

Brigid a její doprovod, jak později zaznamenal písař v blatnohradské knihovně, citují:

Nerozplývali se nad jídlem, ani si nešpinili ruce žádnými ochucovadly. I když přišli zdaleka, nikdy neprojevili ohromení ani podivení nad tím, co se zrovna podávalo. Vždy jedli a pili jen trochu.

Také nepředváděli žádné nezpůsobivosti při polykání jako zdejší bohatýři - krkání bylo neslyšitelné a větry neznatelné.

Na chechtání snad ani nepomysleli.

Ani bradu neměli nikdy zamaštěnou.

Když byli napadeni kýcháním či kašlem, nikdy nevydělali nejbližší osoby výbuchem špatného chování jako zdejší holota.

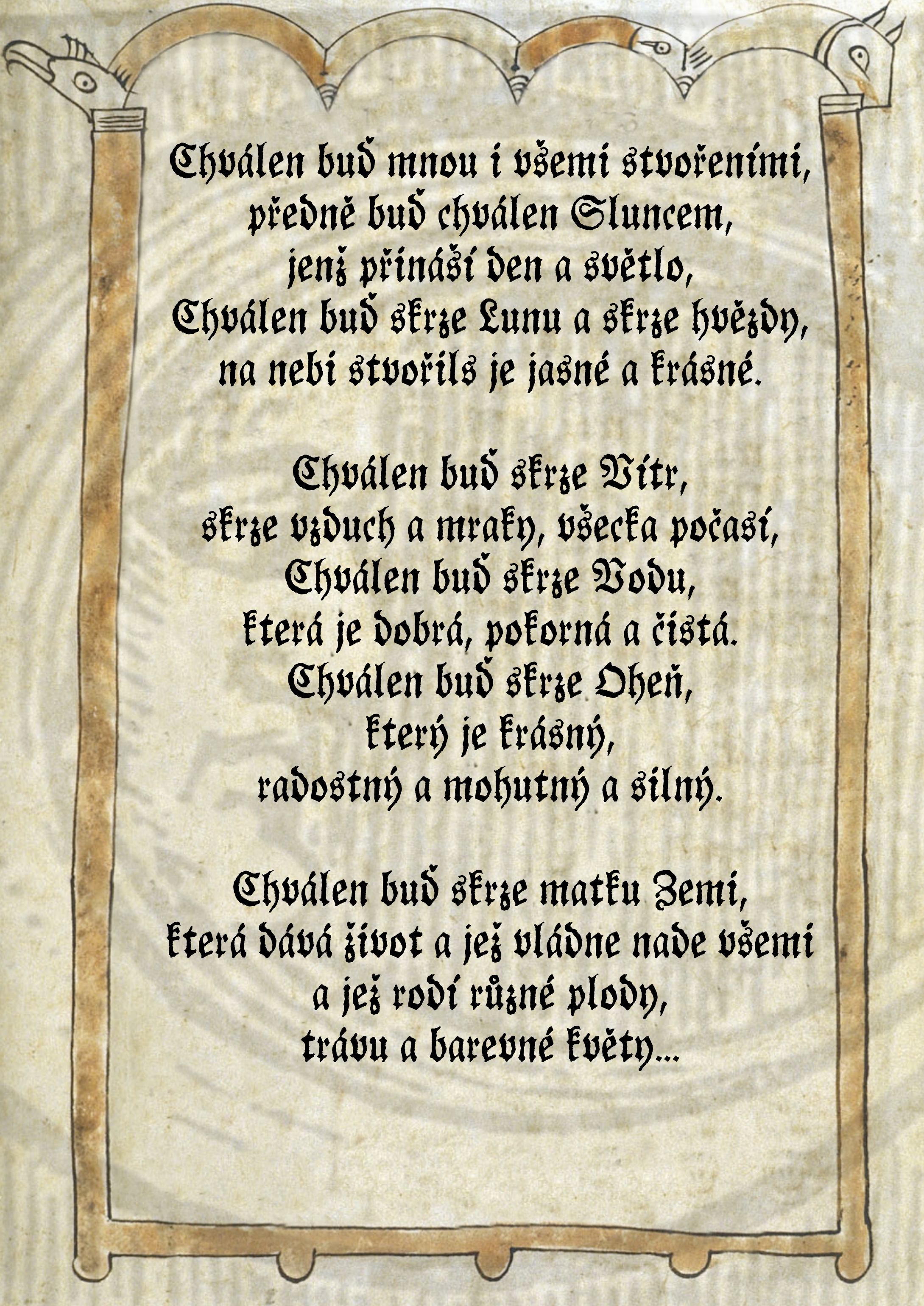
Vždy tlaky uvolňovali potichu, ústa vhodně pokřivena a ne dokořán.

Nevypadali jako nemytá zvířata potřená bílou barvou, jako mnoho zdejších, ani si tělo či vlasy nebalzamovali barevnou omáčkou...

K založení prvního kláštera a následně k přijetí Víry Kocel svolil, když Brigid prokázala zázračné léčivé schopnosti a uzdravila jeho choť, které nepomohli ani nejpopovolanější žrecové z řad místních.

A Kocel dobře udělal, Blatnohradský klášter se stal centrem vzdělanosti, místem, kde se opisují a studují rozličné knihy, pěstuje poezie, stal se místem, kde se daří léčitelství, příroda prospívá a vzkvétá a kde se daří vědám všelikým.

Dokonce Víra ani místní slověnské svátky a slavnosti nezakazuje. Proč také, když vše se děje s vůlí a pod dohledem Božím. Dokonce převzali i hodně z místních tradic a zapracovali to do své poezie.

Chválen buď mnou i všemi stvořeními,
předně buď chválen Sluncem,
jenž přináší den a světlo,
Chválen buď skrze Lunu a skrze hvězdy,
na nebi stvořils je jasné a krásné.

Chválen buď skrze Vítr,
skrze vzduch a mraky, všechna počasí,
Chválen buď skrze Vodu,
která je dobrá, pokorná a čistá.
Chválen buď skrze Oheň,
který je krásný,
radostný a mohutný a silný.

Chválen buď skrze matku Zemi,
která dává život a jež vládne nade všemi
a jež rodí různé plody,
trávu a barevné květy...